

בס"ד. משיחת ש"פ משפטים, ז"ך שבט, מבה"ח אדר א' ה'תשנ"ב.

— ע"ד ספר זכרון תפארת משה יצחק* —

תורה — קו התורה; דברי התעוררות בעניני יהדות ותומ"צ — קו העבודה; ופירסומם של תומכי מוסדות תורה ונותני צדקה ("מצוה לפרסם עושי מצוה") — קו דגמילות חסדים, ג' העמודים שעליהם העולם עומד⁸.

ושמא גרים⁹: משה — קו התורה, יצחק — קו העבודה, ותפארת¹⁰ (קו השלישי) — גמילות חסדים.

ומעלה נוספת ועיקרית — עריכתו והוצאתו לאור באופן נאה ומהודר, כהציווי בכל עניני תומ"צ: "זה א-לי ואנוהו"¹¹, התנאה לפניו במצוות¹²,

א. מהענינים השייכים לגמילות חסדים וצדקה (שבהם צריכה להיות השתדלות יתירה כדי למהר ולזרז הגאולה, כמ"ש "שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות", כמדובר לעיל²) — כתיבת והדפסת והפצת ספרים בעניני תורה, כמובן מדרשת חז"ל³ על הפסוק⁴ "צדקתו עומדת לעד", "זה הכותב תורה נביאים וכתובים ומשאלין לאחריים" ("הספרים קיימים לו שאינם כלים וצדקתו עומדת לעד")⁶.

והזמן גרמא — שבערב ש"ק פרשת משפטים (שבה מודגש הענין דמשפט וצדקה, כמדובר לעיל²) הגיע מבית-הדפוס ספר חדש של עניני תורה.

ובפרטיות יותר:

בספר זה ישנם כו"כ דברי וחידושי

(7) שו"ת הרשב"א ח"א סתקפ"א. הובא במג"א אר"ח סקנ"ד סקכ"ג. רמ"א יו"ד סרמ"ט סי"ג.

(8) אבות פ"א מ"ב. — ולהעיר מהשייכות לפרשת השבוע: תורה — סיום הפרשה (כד, א ואילך) בפרטי הענינים דמ"ת: "ואל משה אמר עלה אל ה' וגו'", עד "ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה". עבודה (תפלה) — "ועבדתם את ה' אלקיכם" (כג, כה), "זו קריאת שמע ותפלה" (ב"מ קז, ב). וגמ"ח — "אם כסף תלוה את עמי" (כב, כד).

(9) ברכות ז, ב. וראה בארוכה תשובות וביאורים (קה"ת תשל"ד) ס"א. וש"נ.

(10) וי"ל שרומז גם על ההתכללות דכל ג' הקיין יחד — בספר אחד.

(11) בשלח טו, ב.

(12) שבת קלג, ב. וש"נ. וראה רמב"ם סוף הל' איסורי המזבח: "כל דבר שהוא לשם הא-ל הטוב (ש)יהי מן הנאה והטוב . . . וכן הוא אומר כל חלב לה' וגו'". וראה בארוכה לקו"ש חכ"ז (ע' 8 ואילך) — ביאור החילוק בין החיוב ד"כל חלב לה'" שעיקרו בנוגע להחפצא שהוא לשם הא-ל (גדר הקרבן), להחיוב ד"התנאה לפניו במצוות" שעיקרו הוא בנוגע להגברא. וראה לקמן הערה 14.

(* יצא לאור לקראת ה"שלושים" לפטירת הרה"ח וכו' התמים ר' משה יצחק ע"ה העכט, ע"פ הוראת — יבדלח"ט — כ"ק אדמו"ר שליט"א בש"פ וארא, מבה"ח שבט (וראה בארוכה קונטרס ב' משיחות שבת הנ"ל (לעיל ע' 133)). המו"ל.

(1) ישעי' נו, א. ב"ב יו"ד, א.

(2) ראה קונטרס משיחות שבת זו ס"י (לעיל ע' 278 ואילך).

(3) כתובות נ, סע"א.

(4) תהלים קיב, ג.

(5) פרש"י כתובות שם.

(6) ובהתחלת הענין שם: "אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל עת, וכי אפשר לעשות צדקה בכל עת וכו'". ויש לומר, שגם "הכותב כו' ומשאלין כו'" ש"צדקתו עומדת לעד" הוא בכלל "עושה צדקה בכל עת" (וראה לקמן ס"ב).

ולהבא אך ורק בטוב הנראה והנגלה, באופן ד"וחי בהם"¹⁸, "חיינו ואורך ימינו"¹⁹, אריכות ימים ושנים טובות, ועד בקרוב — בגאולה האמיתית והשלימה — לחיים נצחיים.

ועוד וג"ז עיקר:

כיון ש"שלושים" מבטל כמה עניני אבילות²⁰, ה"ז התחלת ביטול ענין האבילות כולו — בתחיית המתים, שאז יקויים היעוד²¹ "ובלע המות לנצח ומחה ה' דמעה מעל כל פנים".

ויש להוסיף, שענין זה מודגש גם בהקביעות דהשלושים ביום הש"ק מברכים חודש אדר, "החודש אשר נהפך גו' לשמחה"²².

ובהדגשה יתירה כשמברכים אדר ראשון, שבו מודגשת לראשונה ההכרזה (ע"פ מנהג ישראל תורה היא²³, ובתפלה בציבור) שהשנה היא שנה מעוברת שיש בה אדר ראשון ואדר שני, ששים יום²⁴ — דכיון שב"ששים" מתבטלים עניני איסור²⁵, י"ל שששים יום דחודש אדר רומזים

ומודגש במיוחד בנוגע לכתובת ספר תורה¹³ — "ספר תורה¹⁴ נאה .. בדיו נאה בקולמוס נאה בבלור אומן וכורכו בשיראין נאין"¹⁵, ועד"ז בנוגע להדפסת ספר של דברי תורה¹⁶, ספר נאה, נייר נאה ודפוס נאה וכריכה נאה.

ב. ובהמשך לזה יש לעורר שמהם יראו וכן יעשו רבים, אבל, אך ורק בענינים דטוב הנראה והנגלה:

ההוצאה-לאור דספר זה קשורה עם ה"שלושים" לפטירה רח"ל — ספר זכרון להנפטר, בבחינת "צדקתו"¹⁷ עומדת לעד" (זכרון נצח).

ויה"ר שתהינה הוצאה-לאור של ספרים בעניני תומ"צ אבל מכאן

13) להעיר מהשייכות לפרשת השבוע — "ויכתוב משה את כל דברי ה' גו' ספר הברית", "מבראשית ועד מתן תורה ומצוות שנצטוו במרה" * (כד, ד"ז ובפרש"י).

14) ראה לקו"ש חכ"ז שם (ע' 12 הערה 34) שבכתובת ס"ת ישנו מעין גדר דקרבן, עיי"ש. ועד"ז בנוגע לצדקה (ובנדוד, "צדקתו עומדת לעד" שבכתובת ספרים) שהיא גם "בגדר כפרה", כמו קרבן (לקו"ש שם ע' 14. וש"נ).

15) שבת שם.

16) ששייך גם למצות כתיבת ספר תורה — "האידינא מצוה לכתוב חומשי תורה ומשנה וגמרא ופירושיהן" (שו"ע יו"ד סע"ר ס"ב. וראה לקו"ש חכ"ג ע' 18. וש"נ), ויש לומר, שב"לכתוב .. פירושיהן" נכלל גם כתיבת חידושי תורה שמחדש בעצמו.

17) להעיר שגם הלוויית המת וניחום אבלים, רח"ל, הם "גמילות חסדים שבגופו" (רמב"ם הל' אבל רפ"ד).

* והמשך וגמר כתיבת הס"ת — ביום הסתלקותו, שבעה באדר, שניקרו באדר ראשון (ראה מג"א ארי"ח סתק"פ סק"ח. וראה לקו"ש חט"ז ע' 342. וש"נ), שמתברך ביום הש"ק זה.

18) אחרי ית, ה.

19) נוסח תפלת ערבית (ע"פ לשון הכתוב — ס"פ נצבים. ועוד).

20) ראה מו"ק כא, ב. רמב"ם הל' אבל פ"ו. שו"ע יו"ד שס"פ ואילך.

21) ישעי' כה, ח. משנה סוף מו"ק.

22) אסתר ט, כב.

23) שו"ע אדה"ז או"ח סו"ס קפ. סתצ"ד סט"ז. וראה לקו"ש חכ"ב ע' 56. וש"נ.

24) דאף שאדר הסמוך לניסן חסר לעולם (ובמילא ישנם רק נ"ט יום), מ"מ, בצירוף יום ל' שבט שהוא א' דר"ח אדר א', ישנם ס' יום.

25) ראה חולין צז, ב ואילך. רמב"ם הל' מאכלות אסורות פט"ו הי"ז ואילך. שו"ע יו"ד סצ"ח.

בלימוד "תורה חדשה מאתי תצא"³³, תורתו של משיח, "גואל ראשון (משה) הוא גואל אחרון"³⁴ (משיח), ומתוך שלימות השמחה — "אז ימלא שחוק פינור"³⁵, ענינו של "יצחק".

ואז תהי' גם השלימות ד"תפארת"³⁶ — "התהלה והתפארת (ולפני"ז "האדרת והאמונה", וכל שאר הענינים דכל אותיות הא"ב, וא"ב כפול"³⁷, שכולל כל הענינים כולם) לחי עולמים", כמ"ש בתפלת שחרית דיום השבת, ובהמשך לזה "מלך מהולל בתשבחות", ועד ל"הבוחר בשירי זמרה מלך יחיד חי העולמים", שלימות ההילול (התהלה) השיר והתפארת לחי העולמים — ב"בית העולמים"³⁸, ביהמ"ק השלישי, "מקדש אדני-כוננו ידיך"³⁹, כש"צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך"⁴⁰, תיכף ומיד ממש.

על ביטול (ועד שמבטלים בפועל²⁶) כל הענינים הבלתי-רצויים, החל מביטול הענין דהיפך החיים הקשור עם חטא עה"ד התחלת ומקור כל הענינים הבלתי-רצויים, ועד להפיכתם לטוב, אתהפכא²⁷ חשוכא לנהורא ומרירו למיתקא²⁸.

ג. ויה"ר והוא העיקר שתיכף ומיד ממש תהי' השלימות ד"ספר) זכרון" — "ויכתב ספר זכרון לפני ליראי ה' ולחושבי שמור"²⁹, "כל הנמצא כתוב בספר"³⁰ — "זכרנו"³¹ בזכרון טוב לפניך ופקדנו"³² בפקודת ישועה כו", הישועה העיקרית דגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

וכן שלימות הענין ד"ספר" — ספר תורה, ספרו של משה רבינו —

(26) עוד לפני בוא הששים יום בפועל — תיכף כשמכריזים ע"פ תורה שבשנה זו ישנם ששים יום דחודש אדר.

(27) ראה זח"א ד, א.

(28) ע"ד מ"ש "ועשה לי מטעמים", "שני מיני מעדנים, אחד ממאכלים ערבים ומתוקים, והשני מדברים חריפים או חמוצים רק שהם מתובלים ומתוקנים היטב עד שנעשו מעדנים להשיב הנפש" (תניא פכ"ז).

(29) מלאכי ג, טז.

(30) דניאל יב, א.

(31) נוסח ברכת שופרות במוסף דר"ה.

(32) ושייך גם לר"ח* — "יעלה ויבוא .. ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו".

(* ולהעיר, שר"ה הוא גם ר"ח (תשרי).

(33) ישעי' נא, ד. ויק"ר פי"ג, ג.

(34) ראה שמור"ר פ"ב, ד. לקר"ש ח"א ע' 8 ואילך. וש"נ.

(35) תהלים קכו, ב. וראה ברכות לא, א.

(36) להעיר ממארז"ל "התפארת זו מתן תורה" (ברכות נח, סע"א), שהיתה פעם אחת ויחידית,

ובמילא כוללת גם "תורה חדשה מאתי תצא".

(37) להעיר מהשייכות ד"כפל" לגאולה (ראה פרדר"א פמ"ח. יל"ש ר"פ לך לך. ד"ה לך לך תרכ"ז. תר"ל. ועוד).

(38) רמב"ם הל' ביהב"ח פ"א ה"ב.

(39) בשלח טו, יז ובפרש"י.

(40) תהלים קמ, יד.